Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio XIII

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

De Satisfactione pro alijs s. suffragijs. 498

Quaeres denique utrum [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] [illegible] impetrando [illegible] praedicta remissio [illegible]. Negat [illegible] [illegible] affirmative [illegible] [illegible] [illegible] satisfacere pro alijs [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in confessione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de satisfactione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] suffragijs [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ecclesia [illegible] purgatorij [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] ex opere operantis [illegible] defunctorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] defunctorum [illegible] [illegible] et remissione [illegible] impetrandi. 4 Maij 165[illegible]

DISPUTATIO XIII.

DE SATISFACTIONE PRO ALIIS. SIVE DE SUFFRAGIIS.

SECTIO PRIMA.

An justi possint de facto suis bonis operibus satisfacere pro alijs.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Suppono 1° [illegible] bona opera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impetrationis satisfactionis et meriti, [illegible] [illegible] differentia [illegible] impetratio [illegible] [illegible] [illegible] conjuncta [illegible] [illegible] petitione alicujus rei [illegible] [illegible] confessione. Satisfactio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] debiti [illegible] fuerit contracti [illegible] injuriae [illegible] [illegible] offensa. [illegible] [illegible] offensa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfactio [illegible] injuria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] injuria, satisfactio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

An justi possint de facto suis bonis operib. satisfacere pro alijs?

D. satisfactio pro alijs 499. 5. suffragij

93

[illegible] meritum cum opera [illegible] judex [illegible] deternamdi. Differt [illegible] satisfactio [illegible] opera [illegible] satisfactione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a justitia [illegible] [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab ipso satisfaciente et [illegible] cum libertate. Meritum denique [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] meritum [illegible], [illegible] [illegible] meritum congruum.

Suppono 1. [illegible] de facto [illegible] [illegible] alijs [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] et fundatur [illegible] Dei benegloriosi [illegible] [illegible] [illegible] respicere [illegible] [illegible] [illegible] volente ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bonum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] ex D. Paulo ad Rom. 15. Obsecro vos fratres ut adjuvetis me in orationibus [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alijs [illegible] [illegible] [illegible] ita [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible].

Dico [illegible] de facto justi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ecclesia Catholica suffragia. [illegible] [illegible] [illegible] D. Thoma. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] satisfactionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Catholici [illegible] [illegible] [illegible] orationes et [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] satisfactiones, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] orationes et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fideles in charitate [illegible] [illegible] [illegible] membra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sicut in [illegible] corpore membra [illegible] [illegible] [illegible] alijs commembris [illegible].

[illegible]

A Satisfactio pro aliis. S. 500. De Suffragiis.

An justi possint ex facto suis bonis operib. satisfacere pro aliis?

Dico: 1. Obligatio satisfaciendi pro poena e debito personale, est pote [illegible] propria et non aliena culpa contracta, potest remitti media satisfactione aliena. Constat ex Paulo 2. Cor. 8. ad: Vestra abundantia illorum inopiam suppleat, ut et illorum abundantia vestrae inopiae sit supplementum, quo agit de satisfactione pro aliis. Ratio adaequata desumitur ex eo: sicut n. a creditore ex liberalitate contentus esse satisfactione debitoris absolute sibi debita, ita potest contentus esse satisfactione aliena in favorem debitoris. [illegible] est de remissione culpae, hanc n. concedere [illegible] nec decebat divina bonitate, nec justitia expediebat. [illegible] De D. Paulus utroque loco agere de poena externa judicis [illegible] [illegible] ut solvat [illegible] in hac vita.

Dico 2. [illegible] e loco [illegible] aut [illegible] [illegible] satisfactio [illegible] applicari aliis, [illegible] [illegible] de merito congruo aut [illegible] gratis [illegible] satisfactio pro aliis [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] fidelium [illegible] hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible]

Quaeres An satisfactio pro aliis [illegible] infallibiliter sive an Deus infallibiliter acceptet [illegible] offerentis pro aliis. Negant Medina, Cordubensis [illegible] [illegible] in [illegible] Suarez [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Lugo et alii. Ratio est quia supposita [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] [illegible] merito negant hanc [illegible] esse certam et infallibilem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] commendat [illegible] liberalitate [illegible] fidelium [illegible] [illegible] [illegible] Conciliis aut [illegible] [illegible]. Dico [illegible] sive.

Quomodo poenae suffragari possint?

Et satisfactiones aliorum si suffragari possint

Ob: Orationes, ieiunia, eleemosynae, et alia bona opera, quae fiunt pro defunctis, non sunt satisfactiones, quae ipsis prodesse possint, ergo nec suffragari possunt. Conf. de ieiunio, quod satisfactorium esse videtur. Daniel. 10. Ego autem cum ieiunarem. Tob. 12. Oratio cum ieiunio et eleemosyna melior est. Dan. 4. 24. Peccata tua eleemosynis redime. Dan. 9. 3. Quaerebam orationem et deprecationem in ieiunio. D. Paulus 1. Cor. 11. dicit: Qui enim manducat et bibit indignum, iudicium sibi manducat et bibit. Ergo ieiunia, quae fiunt pro defunctis, non prodesse possunt. Ad argum. negato ergo, non ideo, quia ipsis ex ipsorum dignitate proveniat, sed ex Christi merito et gratia, et ex ipsorum, qui pro illis fiunt, et suffragantur, ut ipsis ex iustitia, quae illis iure debita innotescere possit, et fulciatur, sed ex merito. Ad Conf. Quod autem dicitur ex Scriptura, ea satisfactione, quae ab aliis, ut illi suffragentur, et gratia Dei tortantur ad multum, et ipsi non satisfacit.

SECTIO SECUNDA.

Quomodo possimus suffragari defunctis.

Suppono 1. Suffragia vivorum nil juvare defunctis in vita. Ratio est, quia nemo potest suffragari satisfaciendo aliquo ex debito, cuiusmodi non est debitum ad culpam, quae poenam suffragari impetrando illis aliquid bonum, quod non est bonum. Sed quia Deus in vita quoque gratiam et gloriam subtraxit, et ex ordine ad Christum de gloria subtracta et intercepta et ordinem, aut m. de gaudio aeterno gloriae in eternum fruiant.

Suppono 2. Nec damnatis in inferno suffragia vivorum esse utilia. Ratio est, quia in hac damnatorum mente fuit ordinata et ex ea, et ex statu defuncti, et illi adhaerens, et ex praecepto Dei obliterata, ut dicit Conc. Tridentinum c. 21. et Bellarmin. vale in cap. 23. N. 8. Utrum ergo in hac re ex parte defuncti aliquid inveniri possit? Sed Bellarmin. et Lorin. [illegible]

De satisfactione per alijs s. suffragijs. 502.

conformis est quod non. Unde Bellarm. Suarez Coninck et alij inter apocryphas numerant historiam quod infert Gregorij Trajanum fuit liberatum ex inferno. Et Macarius orasse pro damnatis. Neque obstat D. August. in Enchir. c. 110. dicens: Quibus nostra suffragia prosunt, ad hoc prosunt ut sit plena remissio, aut certe tolerabilior fiat ipsa damnatio quam pro damnatione non illigit poenas inferni s. purgatorij.

10. Suppono 3. Neque animas existentes in limbo quae non puniuntur quoad poenam sensus propter orgulo, quae puniuntur tamen propter [illegible] suffragijs fidelium. Ratione quia nullum [illegible] rei fundatum, et ipsi ratione peccati orgulij in quo perpetuo sed duraturi reddunt indigni pro quibus Deus suffragia vivorum accepit, docet id ipsum communis praxis Ecclesiae, quae nunquam solet pro illis orare.

— Suppono denique defunctos quod vivorum suffragijs juvari possunt ad solas animas existentes in purgatorio, quibus praesertim preces et satisfactiones est defuncti fide definitum in varijs Concilijs novissimo Trid. ses. 25. decreto 1. constatque ex Patribus et ultimatum traditione fundata in Scriptura Pauli Machab. 2. ubi dicitur: Sancta quoque et salubris cogitatio est pro defunctis orare ut a peccatis [illegible] quae doctrina illigata est non solum de animabus baptizatorum, verum etiam [illegible], licet non hi non sint capaces suffragiorum quae proveniunt ex opere operato. Sacrificij et sacrificij Missae, et quod baptismus est necessarius ad participandum Sacrificium et eorum fructus, sed tamen capaces suffragiorum ex opere operantis, hoc non participando, [illegible] in gratia habitus, quae ipsis non deest. Ipsis suppositis circa defunctos existentes in purgatorio tria quaeritur, primum an illis suffragia vivorum prosint non solum per modum satisfactionis quod est de fide, verum etiam per modum impetrationis, de quo est dubium. Secundum an ea suffragia infallibiliter prosint ijs pro quibus applicantur. Tertium an eis prosint immediate restitutiones aut alia quae operantis fiant ab haeredibus nomine ipsorum.

Dico 1.

Disp: 13. Sect: 2.ª
Quom. poenis suffragari possint defunctis?

Dico 1. Post ea purgatorij juvari suffragijs vivorum
et sacrificio Missarum, et modo varijs in ecclesia
ita fit utilitas ex gentibus quae gratia et bonitatis
exhibita ab illis fuerunt. Ita Doctores Cajetanus, Navarrus,
Bellarm. Corinek et alij: ita P. Bayer, Petrus et alij
Cornelius non ita ex dicti disp. Gentis n. 41. et ipse
confirmat 1. ex hac 2. ostendit quod justitia vindicativa gratiarum
fuerunt tantum ab eis, et ita gratia et potestas ubique
interceptae et ipsa gaudium in suum ad. 2. ex circulo facit
et etiam quidem ad Ecclesiam et defunctis ipsorum, sic non
ipsis ab fieri a modo omnia ita tunc aequivalent ita
ipsis et modus justitiae (ex ratione ipsorum et ipsorum
mod. ut pro gratia) Nolly justitiae ab ea gaudium, ratione
3. Quod in ipsis defunctis Purgatorij ut ipsorum
ex varijs hypothesibus, tu ex triste Ecclesiae. Omnibus gaudium
Deus ex vivis Domineri, et ex mortuis. Ita ex vivis et ipsis
fuerunt, ex ea ipsis in statu merendi, quia ipsi non sunt in statu
respondendi applicare nobis et ab illis et ad ea exercendi
ideo pro, 1. transeunt in statum Ecclesiae, cum ipsis distributio praemiorum
et cum suffragiis. Ita, tunc non et ipsis praemia
certis Sacra eximere purgatorio, Divi n. Papae suffragia et modus
mari ita magnitudinis n. ita ut ipsis in fallibilis: 1. ipsis et ipsis Deus
fuerunt, et ipsi Deus immediate se dixit ipsis, non habita omnia ipsis
sunt plene ita ab ipsis Divus in purgatorio sunt vero.

Dico 2. Probabilis et sufficientia Doctor et de facto
ita tu et modus justitiae consultationis, et ita ipsis Deus
ipsis et ipsis ipsis non magnitudine. Ita P. Thomas et ipsis
ipsis Deus Christus ipsis ipsis, ab dicti disp. Gentis, n. Deus ipsis
et ipsis Deus tu ipsis in fallibilis ipsis enim Deus et
ipsis et ipsis in ipsis ipsis ipsis ipsis ipsis
ipsis.

Ita gaus concludit ipsis ex dicti. Et

Quomodo possimus suffragari defunctis.

A Satisfa Niepolis 504 s. suffragijs

Obj. Ex varijs historijs constat aliquos, qui fuerunt negligentes in cura defunctorum, difficulter liberari e purgatorio, quamvis multa pro ijs fiant suffragia, quo applicatio satisfactionis pro defunctis non semper est infallibilis. Resp. negligentia ipsorum illa non mora diuturnior orit, l. quia aliquis peccaverit saepius negligendo ora pro defunctis, adeoque plus poenae merentur, l. quia non habent tot intercessores in caelis, qui multos purgatorio suis operibus bonis eripuerunt, l. quia Deus permittit, ut aut non multum, aut valde tepide et negligenter oret pro illis.

Dico 3. Eleemosynae et alia bona opera haeredum possunt immediate defunctis, si fuerint ab eis defunctis per testamentum, aliquando imperata, secus vero si non sint imperata. Prima pars patet ex dictis disp. praecedenti, n. Secunda pars probatur, quia talia opera a sanctis magis defunctorum quam ea quae fiunt ab alijs, eosdem defunctos nullo modo concernentibus, quia non possunt illis prodesse immediate. Dixi: immediate, quia mediate in quantum ea opera sunt haeredum et ab ijs defuncto applicantur, non est dubium multum defunctis prodesse posse. Nolim tamen existimes liberationem defunctorum e purgatorio ita dependere a restitutione haeredum, ut si ipsi ea omittant, non sequatur liberatio, nisi praeterierit jam condignum praefatis satisfactionibus, hoc n. est eos punire bis in id ipsum, et multa ad sine sua culpa debent haerere in purgatorio usque ad diem judicij.

1a Objicies. Haec in purgatorio non satisfaciunt, s. satisfaciunt, quo nihil illis prosunt restitutiones et bona opera imperata per testamentum. Resp. dubitatio ans: non satisfaciunt per tolerantiam poenarum purgatorij, concedo, per actiones ab adhuc viventibus imperatas nego; cum enim haec dignificantur ab illo actu imperante, et sunt defunctis illis poenales juxta modum explicatum disputatione praecedenti num. Caliogvin frustra laudarentur qui bona sua legant pauperibus quam consanguineis, habent quidquid requiritur ad satisfactionem.

Sect. 3. Quid requiri:

Quadragesima tum ex parte satisfacientis, tum ex parte ejus, cui fit satisfactio. Disp. 13. Sect. 3. Quatenus satisfactio & alius soluere possit.

SECTIO TERTIA.

Quid requiratur tum ex parte satisfacientis, tum ex parte ejus pro quo fit satisfactio. 96

Ex parte satisfacientis requ. 1. ut sit in gratia quia oportet satisfactorium. Ratio est quia alias non esset satisfactorium valore condigno ad satisfaciendum ut ordo ostendit. Dicit 2. Requiritur in parte illi indigna quia Deus acceptat in remissionem peccatorum. Dicit 1. quia oportet esse in gratia. Obiicio 2. sed applicatio operis satisfactorii in futurum pro peccatis, quia non habet valorem satisfactorium, quia Deus declarat hoc esse satisfactorium, ut nos ex eo cognoscamus debet applicare satisfactorium meritum in statu gratiae. Dicit 2. ut sit satisfactorium quia impositio valet quantum valet a gratia, ex quo capit valorem omne quod facit dig. in statu ante culpam, quia meritum in statu gratiae mortali, quia Matth. accipit ab Deo valorem satisfactorium non ex actio generalis regis, sed ex commutatione, et ex gratia, sicut dig. potestatis dat regis mori l. delegati. Neque ex impetratione omni aequum omnium, quia ex gratia inhaerent ut inhaerent obligatio humana regis vel et minus, sed non ex ordine, quia fecimus Deus, et l. alia dependent, l. in certa fide ordinent.

Requ. 2. intentio seu applicatio. Ratio est quia ex modo dando vale ex actione opus satisfactorium, sicut ebrietas, i. quod mereat ex ó magis Petri quia Pauli. Hac de ratione si infinitum satisfactorium quia applicatio ad Deum, non ad singulos, quia si obtulerit quantum satisfactio in gloriam divinam omnis iniquitatis compensat, non contingit ut impetrando, quia Deus aliquo ordine ad singulos, quia non fundat in dignitate eorum satisfactio, l. in Dei liberalitate et benignitate. Ad instantiam intentio ratio ex re regis Scotus non studet. Ex Gabriel. ipse applicatio in regis magis ex opere satisfactorio intuitu alicui dari ab. valorem. Ex quo sequitur ad intentionem requiri ad ordinem Deum quia l. est ad l. m. quia ratio ordinis non dependet l. fortior in re, l. virtutis in eligendo nisi ex parte tua quia ex parte tua. Quare magis ratione ex quo Deus instituit omnia, sicut ordinis, sicut fuit applicatio Dei. Gabriel et Lochie non videntur.

Satisfactio Qui negatur tri ex pte satisfacientis, tum ex pte eius, cui fit satisfac.
p alijs. s. 506.
Suffragijs.

Notandum vero in hac re, interdum quoque dico de in ea detinere
in quo consistit satisfactio, unde si valor satisfactionis sit ab ipsis
hominibus actibus a applicabile tamen valor nihil interdum ad ipsa
ab initio, qui si ex pte satisfacientis, suffecerit ut sit ex tempore ipsa
actio ordinata ad dictum. Cujus ratio est, qui ante ultimum instans vitae
operis ad hanc o in gratia Dei ut quod ad alia applicanda satisfac
si. Et ex ipsa satisfactione, exceptis tamen vitio quantum ad ipsum
detinere ad tale satisfactione hinc quoque qui illi applicandi sunt
iter qui diffria inter interdum facili similitudine, et ordinata illud
satisfaciendi, prior n. intentio est in totum tota actio ordinata ad
et due ei valorem, adeoque et aliis concitiere tutor ut magis quo
applicia a dat valorem hominibus, si tu declarent vitio operis in
sehis illi valorem ad Deo applicari quod ipsa satisfactio
ordinis, et rade immediate intendum.

Ex §. Ut. satisfactionis sit in statu viatorum non
extra hanc vitam nec dat satisfactio nec meritum, juxta illud
Jean. 9. Venit nox qto nemo opt operari. Et Paulus ad Heb. 6.
Portasti, ut dum tempus habemus, ita nunc ita operamur tempus
9. Ut satisfactionis, qui ex modus impertinentis contra ordinem
beatus vel m. ita quia quia, tolletur ta vivi qui defuncti pro
gesto.

Ex dto ejus cui applicat satisfactio Ex Lutta
in statu gratiae, Ratio est qui etiam satisfactio a satisfactis interdum
vera, nihil n. charitas et dona Spiritus, quantum tamen ita
verum amittere, nec n. congruebat ut Deus acceptaret satisfactio
justo! Et semitis quia est quia tunc ita inimicus Dei. Ergo
a. satisfactio in quantum est operari in ut gratia dum quisque
id ut applicat quisque, qto recedat ad statum gratiae, sunt in hanc
nec quia ita hac adventat ut. Ivanez e chry. cap. 9.

Ex §. 11. Ut indigent illa satisfactio ab eo qui satisfacit ad
offendit si ipse satisfacit, b. nequeat in statum Deum quia est ad
contrait, quoniam illa cui applicat satisfactio est diversa qui
Vel Ipse et alia applicat satisfactio ita ea a indigent aut aliis
mediare, eam applicare alii. Et negative aut potest ei applicare
cata ut ea ipsa, ut. velut potest ad applicare alii. Et
juxta ad rationem ea quo sto qui ab alio altere de sto Ex

Ut regratus tam ex p.te satisfacientis, tam ex p.te eius, & q. fit satisfactio. Et satisfactio pro alijs suffragijs

Dei in qua fundat translatio satisfactionum, n. quoque alijs applicare nisi nostras satisfactiones propriae, et ea quae ex Sacrificio Missae provenit ex opere operato. Dixi: Nisi fuerit ei quae tunc non applico ego, s. alter, ego vero solum determino personam.

Regula 3. Ut sit remissum illud peccatum quod cuius poenae abolitione offert satisfactio. Ratio est quia ipsum videtur ut acceptet gratiosa et liberalis satisfactio pro poena, antequam peccator doleat de culpa et liberet ab illa. Dixi: ut acceptet gratiose et liberali satisfactio pro poena quae procedit ex determinatione judicis remissionem culpae (ut pro in damnatis satisfactionibus pro culpis venialibus, nisi hic illis omnium remittant) non supponit.

Non regula ex pro eius cui applicat satisfactio. 1. ut eam tacite et expresse acceptet, sicuti n. pro oratione hic effectu nisi alter noluit quod se orari, ita idem dictum de satisfactione. Cuius ratio a priori est alia nisi ultra Xti, de qua nobis constat ex communi sensu Eccl. Et ex amplius confirmo, quia non potest a me abdicare satisfactionem pro indulgentia quae mihi ex thesauro Eccl. applicat Pontifex (alias, frustra adderet illa clausula, ut possint m. alijs applicari, quo neque potero abdicare satisfactionem quam mihi ex opere operantis applicat neque proprium.

Non regula 2. Ut sit impotens satisfacere pro poena sibi debita alias, nulli justo prodesset suffragium satisfactionis, nisi fuerit stultus, quia quandiu sit capaces rationis potest ipsi ea satisfactio prestare. Quomodo neque animae purgatorij possunt applicari vivorum satisfactio, quia licet ipsa non possint satisfacere, possunt tamen satisfacere.

SECTIO QUARTA.

Reliqua Dubia circa satisfactionem pro alijs solvuntur.

Qu. 1. Utrum excepto Sacrificio Missae possimus applicare alteri satisfactionem provenientem ex opere operato Sacerdotis aut Martyrij? Dixi: excepto Sacrificio Missae, quia hujus fructum pro alijs sive vivis sive defunctis, quibusdam Chrysostomi rem acceperunt applicari. Et ex Trid. et eius sensu Eccl.

A satisfa: Nie valijs 508. s. Suffragijs.

Disp: 13: Sect: 4.

Relij dubia circa satisfactiem p alijs soluuntur.

Hinc ad q̄stionē R. ñtivē rāo ē q̄ sequitur baptizatū ex dictis mortuū aut martyrē quē defō detineri in purgatorio ex quo satisfacere q̄ pœna temporali proveniente ex baptismo aut martyrio alteri applicaret, q̄ ē ōtra cōe sensū Eccl.

Obj. Martyrium n' hēt vim satisfacti p pœna ex opere operato, s. ex opere operantis, rāo difficultatis q̄ ē in sub eundo martyrio, q̄ pōt illius valor applicari alteri, p̄ q̄ n. ut sic, p̄ dixi a nobis abdicare satisfacere proveniente ex opere operantis R. negando ant. rāo ē q̄ alias sequeret q̄ liber rem actu sup naturali morte acceptante, satisfacere p tota pœna temporali q̄ vix ullus ē reus cui n' dū difficilis accidat acceptatio mortis quam accidere alicui ex martyribus q̄ tn ē aperte falsum.

Quaeres 2. Utrum satisfactio mihi ab alio applicata p̄cium n' ore abdicare, et applicare alteri cui mihi libuerit, ut posito n. alterius applicatione tam sum dñus illius satisfactionis aliena q̄m mea propria. R. negative. Rāo ē q̄ ex nullo capite notis ōstat Deum fecisse nobis liberum ita disponendi de satisfactione aliena sicuti ex cōi autoritate et sensu Eccl. ōstat fecisse liberum disponendi de satisfactione propria.

Obj. Et petijt a Sacerdote ut faciat Sacrum ad suam intentionē q̄ illud Sacrum applicare cui vult, q̄ satisfactio mihi applicata pōt rursus applicari alteri. R. negando ōsq. rāo ē q̄ tali casu Sacerdos n' applicat mihi Sacrum s. alteri cui ego voluero applicari, ego a solum determino pœnam. Et si Sacerdos mihi determinate Sacrum applicaret n' p̄m illud amplius applicare alteri.

Quaeres 3. Utrum satisfactio applicata alteri subito tm illi p̄sit quantum p̄desset propriis subito. R. affirmative rāo q̄ debitum solvendum i. e. pœna purgatorij ē ejusdem rationis et idem valor ipsius operis pœnalis, q̄ sicuti 100 ducati aliquis extinguunt debitum 100 ducatorum s. ve illud fuerit debitum sive alienum, ita idem dicam de opere pœnali. Obj. Applicatio

Disp: 13. Sect: 4.

Relig. dubia circa satisfactiem p. alijs solutis.

Ad satisfactie p. alijs 509. s. suffragij

98

Obj. Applicatio satisfactionis pro alio est longe difficilior quam applicatio satisfactionis pro se, quia satisfactio applicata alteri plus prodest quam applicat sibi ipsi. Respondeo ostendo, quia est [illegible] actus interior [illegible] satisfactionis, totus namque valor illius impendit in merendum augmentum gratiae et gloriae proprio subiecto, quia si opus praedicte externum v.g. jejunium sit idem eadem m. erit satisfactio sive fiat pro subiecto proprio sive pro alieno.

Quaeres 4. Utrum v.g. Petrus illico liberet a poena quam Paulus offert se ad satisfaciendum pro illo, aut satisfaciendum in alia vita, sive in purgatorio sive in inferno. Respondeo negative, quia est velle satisfacere, non est satisfacere, unde Deus non permutat [illegible] satisfacienti pro satisfactione, sed satisfactionem pro satisfactione [illegible] nemo de facto nemo pro propria culpa aut poena satisfacit volendo tamen satisfacere, sed dicit re ipsa [illegible] satisfactio [illegible] pro aliena.

Obj. Ideo in Lucanis Paulus spondet pro Petro et promissio acceptat a judice illico Petrus liberatur a debito quod idem dictum in divinis. Respondeo ostendo: ratio disparitatis est, quia in Lucanis ostat judicem esse contentum tali sponsione, non ostat a. idem circa Deum, imo ex ratione actualis satisfactionis pro culpa aut poena propria ostat contrarium.

Quaeres 5. Utrum possit quis abdicare a se satisfactionem non applicando illam neque sibi neque alteri, sed reliquendo illam ipsi suspensam et sine effectu sive ad tempus sive in perpetuum. Respondeo negative. Ratio est, quia effectus satisfactionis, ita [illegible] ex opere poenali, sicut effectus meriti ex opere meritorio, quia non est in nostra potestate illum effectum impedire. Ex quo ostenditur dupliciter satisfactiones eorum, quae nulla satisfactione indigent, si ipsi eas alteri non applicent ex ipso transire in thesaurum Ecclesiae.

13. Maij 1619